

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str. Gheorghe Lazăr, nr. 9B
Tel : +0256499334
Fax : +0256499332
e-mail : info.adm @dgfptm.ro

D E C I Z I A NR. 80/12/27.01.2014

privind soluționarea contestațiilor formulate de **dl. X**
înregistrate la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/16.10.2013 și nr.X/09.12.2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat A.J.F.P. X prin adresele nr.X/16.10.2013 și nr.X/09.2013, înregistrate la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/16.10.2013 și nr.X/09.12.2013, asupra contestațiilor formulate de dl. X, CNP X, cu domiciliul în localitatea X, nr.X, jud. X și cu domiciliul procedural ales la „S.C.P.A. X și Asociații” cu sediul în X, Piața X, nr.1, et.2, ap.X, jud.X.

Obiectul contestațiilor formulate de dl. X îl constituie suma totală de **X lei**, stabilită prin:

- Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.X/12.07.2013 prin care au fost calculate accesorii în sumă de X lei;
- Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.X/19.10.2013 prin care au fost calculate accesorii în sumă de X lei.

Având în vedere faptul că, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. X nu se află în posesia confirmării de primire a Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.1X/12.07.2013, respectiv nu se poate pronunța dacă dosarul contestației în cauză este în termenul legal de depunere, în conformitate cu prevederile pct.3.9 din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestația se consideră depusă în termenul legal, prevăzut de art.207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, contestația împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii nr.X/19.10.2013 este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din O.G. nr.92/2003.

Contestațiile sunt autentificate prin semnătura și ștampila reprezentantului legal, care a depus în acest sens împuternicirile avocațiale în original.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205, art.206 și art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările

și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este legal investită să soluționeze contestația formulată.

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara analizând contestațiile din dosarele transmise de A.J.F.P. X înregistrate la D.R.G.F.P. Timișoara sub nr.X/16.10.2013, respectiv nr.X/09.12.2013, a constatat că acestea au fost formulate de aceeași persoană fizică împotriva unor acte administrative încheiate de același organ fiscal, vizează aceleași categorii de obligații fiscale, fapt pentru care în temeiul pct.9.5 din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, s-a procedat la conexarea dosarelor.

I. Prin contestațiile formulate dl. X se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/12.07.2013 și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/12.07.2013 emise de A.J.F.P. X, solicitând anularea acestora.

Contestatorul precizează că, în urma inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au emis Raportul de inspecție fiscală din 30.04.2013, având număr de ieșire X/22.05.2013 și Decizia de impunere nr.X din 30.04.2013 prin care a fost stabilită în sarcina sa obligații fiscale suplimentare de plată în cuantum de X lei, reprezentând: X lei-TVA stabilită suplimentar de plată, X lei-majorări de întârziere, X lei-dobânzi de întârziere și X7 lei-penalități de întârziere.

Contestatorul invocă nulitatea actelor administrative contestate, generată de nemotivarea în fapt și în drept, conform prevederilor art.43 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dl. X arată că, actele atacate nu cuprind niciunul din elementele de la literele e, f, j, iar în lipsa acestora mențiuni, dreptul la apărare, precum și dreptul la informație sunt încălcate.

În susținere, contestatorul invocă Decizia Î.C.C.J. nr.4331/05.12.20013, arătând că cerința motivării actului administrativ este esențială dreptului administrativ, aceasta fiind o punere în executare a legii. De asemenea, susține că deciziile atacate sunt nelegale, deoarece în lipsa motivării este împiedicat să-și exercite dreptul la apărare recunoscut de prevederile Constituției României și de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Contestatorul susține că organele de control au intervenit în mod eronat asupra bazei impozabile și prin urmare nu datorează suma de X lei reprezentând TVA și nici accesoriile calculate la această sumă.

Pe cale de consecință, solicită admiterea contestațiilor, anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/12.07.2013, respectiv a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/19.10.2013 și exonerarea de la plată a sumei de X lei, respectiv a sumei de X lei cu titlul de dobânzi și penalități de întârziere.

II. Organele fiscale din cadrul A.J.F.P. X au calculat în sarcina dl. X accesorii în sumă totală de **XX lei**, prin:

- Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/12.07.2013 suma de X lei reprezentând dobânzi de întârziere, pentru perioada 29.04.2013-07.07.2013;

- Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/19.10.2013 suma de X lei reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de X lei, pentru perioada 07.07.2013-14.10.2013 și penalități de întârziere în sumă de X lei, pentru perioada 20.07.2013-14.10.2013.

Accesoriile au fost calculate în conformitate cu prevederile art.88 lit.c) și art.119 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în cauza analizată, se rețin următoarele:

Referitor la excepția de nulitate a actelor, ridicată de contestator, respectiv nemotivarea în fapt și în drept a actelor administrative atacate, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere prevederile art.46 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

„Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art.43 alin.(3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu. „

Față de cele arătate nu s-a constatat lipsa vreunui element din cele enunțate mai sus.

Se reține că, Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii au fost emise în conformitate cu prevederile O.M.F.P. nr.1107/2012 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative și procedurale, fapt pentru care se va respinge ca neîntemeiată excepția ridicată de contestator.

1. Referitor la suma de X lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

În fapt, organele fiscale din cadrul Direcției Județene a Finanțelor Publice X prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X7/12.07.2013 au calculat dobânzi de întârziere în sumă de X lei, pentru perioada 29.04.2013-07.07.2013, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei stabilită prin Decizia de impunere nr.X/30.04.2013.

Se reține că, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X7/12.07.2013, organele fiscale au calculat accesorii în continuarea celor stabilite prin Decizia de impunere nr.X/30.04.2013.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 119

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Art. 120

„Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Față de prevederile legale sus menționate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Din documentele anexate la dosarul cauzei se reține că taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei a fost stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.X/30.04.2013. Prin aceeași decizie de impunere organele fiscale au calculat până la data de 29.04.2013 și majorări/dobânzi de întârziere în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă totală de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prin urmare, întrucât în sarcina contestatorului a fost reținut ca datorat debitul în sumă de X lei, iar contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.X/30.04.2013, prin care a fost individualizat debitul principal a fost respinsă ca neîntemeiată, contestatorul datorează și dobânzile de întârziere în sumă de X lei aferente perioadei 29.04.2013–07.07.2013, calculate în continuarea celor stabilite anterior în cuantum de X lei prin Decizia de impunere nr. X/30.04.2013, fapt pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la suma de X lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

În fapt, organele fiscale din cadrul Direcției Județene a Finanțelor Publice X prin Decizia referitoare la obligații de plată accesorii nr.X/19.10.2013 au calculat dobânzi de întârziere, pentru perioada 07.07.2013-14.10.2013, în sumă de X lei și penalități de întârziere, pentru perioada 20.06.2013-14.10.2013, în sumă de X lei, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

Se reține că, prin Decizia de impunere privind taxa pe valoarea adăugată și alte obligații fiscale stabilite de inspecția fiscală la persoane fizice care realizează venituri impozabile din activități economice nedeclarate organelor fiscale nr.X/30.04.2013, a fost stabilită taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, majorări/dobânzi de întârziere în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 119

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Art. 120

„Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Art. 120¹

”Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din documentele depuse la dosarul contestației rezultă că, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/19.10.2013, la același debit în sumă de X lei stabilit de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.X/30.04.2013 au fost calculate încă odată penalități de întârziere în sumă de X lei.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr.X/06.12.2013, organele fiscale precizează că în conformitate cu art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceeași obligație fiscală principală restantă nu poate fi sancționată de două ori, propunând admiterea contestației în parte pentru suma de X lei reprezentând penalități de întârziere.

Având în vedere cele de mai sus, rezultă că aceeași obligație fiscală principală în sumă de X lei a fost sancționată cu o penalitate de întârziere prin aplicarea cotei de 15%, atât de către organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.X/30.04.2013, cât și de organele fiscale prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/19.10.2013, motiv pentru care se va admite parțial contestația formulată de dlX pentru suma de X lei reprezentând penalități de întârziere aferente TVA în sumă de X lei.

Totodată, se reține că aplicarea de dobânzi pentru neplata la termen a obligației fiscale către bugetul de stat reprezintă o măsură de sancționare instituită prin legea fiscală împotriva contribuabilului care nu își achită la termenele scadență obligațiile fiscale, prin urmare aceste majorări au fost calculate în mod legal de către organele fiscale.

Având în vedere cele precizate mai sus, rezultă că organele fiscale din cadrul A.J.F.P. X, în mod legal au stabilit prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.168058/19.10.2013 obligația de plată în sumă de X lei reprezentând dobânzi de întârziere, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele menționate în cuprinsul deciziei și în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie, a art.216 alin.(1) și alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. , se:

DECIDE

1. Admiterea contestației formulată de dl. X pentru suma de **X lei** reprezentând penalități de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/19.10.2013.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de dl. X pentru suma de totală **X lei** reprezentând:

- X lei - dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/12.07.2013.

- X lei - dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/19.10.2013.

Prezenta decizie se comunică la:

- dl. X
- Administrația Județenă a Finanțelor Publice X

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X